
49 rocznica Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej

Palestra 10/11(107), 1

1966

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

49 ROCZNICA

WIELKIEJ SOCJALISTYCZNEJ REWOLUCJI PAŹDZIERNIKOWEJ

Obchodząc rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej, uświadamiamy sobie, że już tylko rok dzieli nas od pełnego półwiecza, jakie minie w przyszłym roku od tego epokowego wydarzenia historycznego.

Powstanie pierwszego w dziejach socjalistycznego państwa robotników i chłopów wywarło doniosły wpływ również na losy Polski.

Polska Rzeczpospolita Ludowa i naród nasz ożywione są ideami Wielkiego Października. I chociaż socjalizm i komunizm w każdym kraju musi być budowany zgodnie ze specyfiką danego narodu, to jednak należy pamiętać o tym, że każdy ustrój socjalistyczny ma ze swej natury charakter ponadnarodowy i że z punktu widzenia swej treści i tendencji rozwojowych ma znaczenie ogólnoludzkie.

Oparte na zasadzie sprawiedliwości społecznej socjalistyczne społeczeństwo buduje nową kulturę, przenikniętą duchem humanizmu socjalistycznego.

Wielka Rewolucja Socjalistyczna stała się natchnieniem dla sił postępu na całym świecie.

Kraj nasz stał się aktywnym uczestnikiem tych przemian. Wyraził to w swoim przemówieniu na Kongresie Kultury Polskiej Sekretarz Komitetu Centralnego PZPR, Zenon Kliszko, w następujących słowach:

„Dążmy do tego, aby kulturę naszą coraz pełniej przenikał socjalistyczny humanizm, który broni sprawy człowieka, jego godności i jego dążeń do pełni życia i rozwoju swej osobowości w zgodzie z interesem społecznym, a zwalcza reakcję, imperializm i wojnę, zagrażające wolności i samemu istnieniu ludzkości. Pragniemy, aby coraz szerzej krzewiła ona szlachetne wzorce moralne, które każą szanować dobro społeczne, ludzką pracę i talent, bohaterstwo i gotowość do poświęceń dla sprawy słusznej, a zwalczać ciasny egoizm, cynizm i niewiarę w sens życia i walki. Nowe treści ideowe kultury socjalistycznej odpowiadać winny jej powszechności, odzwierciedlać te przełomowe zmiany, dzięki którym kultura stała się dobrem ludu pracującego, gospodarza kraju, aktywnego uczestnika i współtwórcy życia kulturalnego i nowych wartości kulturalnych”.